

får et mere fair billede ved at dele op i aldersklasser (Socialkommissionens offentliggjorte materiale tillader ikke en mere detaljeret opdeling end den i tabel 2).

Opdelingen viser, at uddannelsessøgende er billigere op til 22-års-alderen og derefter noget dyrere. Det forekommer fair at sige, at en uddannelsessøgende i snit *højest* koster det samme som en jævnaldrende ikkeuddannelsessøgende. Konklusionen forstærkes af, at tabellen sammenholder skattefri og skattepligtige ydelser: En betydelig del af ydelserne til ikkeuddannelsessøgende unge er kontanthjælp, som i 1989 var skattefri, mens SU var og er skattepligtig.

Underbilag 3. Samfundsøkonomiske virkninger af SF's plan

1. Udgifter til nye studiepladser

Ud fra tabel 1 er beregnet, hvor mange flere studerende/studiepladser der vil være i 1998. Det er beregnet ud fra et skøn over studiefrafaldet, som er baseret på statistik fra Undervisningsministeriet (for de fleste uddannelser skønnes et frafald på henholdsvis 15, 10 og 5 pct. de tre første år).

Antallet af studiepladser bestemmer sammen med taxametrene (som oplyst i finansloven for 1995) driftsudgifterne til undervisning. Herudover er afsat 15.600 kr./år/plads til forskning.

Hver nyoptagen studerende antages herudover at koste 15.600 kr. i engangsudgifter til bygninger, anlæg, udstyr etc. Det er et gennemsnitsbeløb, som vil være forskelligt fra uddannelse til uddannelse.

2. Påvirkning af de samlede overførselsindkomster

Som nævnt i teksten vil det offentliges udgifter til SU blive modsvaret af besparelser på dagpenge m.v., jf. også bilag B.

Bl.a. med udgangspunkt i materiale fra Socialkommissionen skønnes, at studerende arbej-

der under 10 timer/uge, mens andre unge arbejder ca. 25 timer/uge (begge dele gennemsnitstal). Hver ny studerende frigør dermed ca. 15 timers arbejde pr. uge. Der vil derfor opstå en række jobmuligheder, som kan udnyttes af arbejdsløse.

For hvert job, omregnet til fuld tid (37 timer pr. uge), der frigøres, antages det offentlige i gennemsnit at spare 75.000 kr. i dagpenge, kontanthjælp etc. Det er et forsigtigt tal, som enten kan fortolkes på den måde, at ikke alle stillinger bliver genbesat, eller at det, at nogle unge (midlertidigt) delvis forlader arbejdsmarkedet, udløser et vist lønpres. Det er meget sandsynligt, at det reelle tal er større end 75.000 kr.

En ekstra studerende giver med den gjorte forudsætning det offentlige en gennemsnitlig besparelse på $15/37 \times 75.000$ kr. = 30.400 kr.

Det er ikke noget højt tal. Som yderligere underbygning af tallet kan nogle forskellige overførselsindkomster sammenlignes:

Tabel 2. Offentlige transfereringer (1989-tal)

	Udd. søgende	Alle andre	Forskel
	— kr. pr. år —		
15-24 år	10.847	19.910	9.062
15-17 år	6.848	7.602	755
18-19 år	7.518	12.977	5.459
20-22 år	18.981	20.171	1.190
23-24 år	29.166	24.359	-4.807

Kilde: Socialkommissionen, Dokumentation 2, »Analyser vedrørende unge«, kap. II og egne beregninger.

3. Samfundsøkonomiske effekter

Herefter fremkommer en række tal, der kan lægges ind i ADAM. Konkret er beregningen foretaget med de virkningstabeller (multiplikatorer), der er offentliggjort i »ADAM. En model af dansk økonomi, oktober 1991« fra Danmarks Statistik.